

GÁBORÉLET

2023 ÁPRILIS

- ❖ **Sztárinterjú Székely Mártonnal, a kézilabdaválogatott kapusával**
- ❖ **Március 15-re emlékeztünk**

TARTALOMJEGYZÉK

Tavaszi	3
Ifi szemmel	4
Régen volt, hogy is volt.....	5
A hónap sztárja: Székely Márton	6
Tornai Csongor: Március 15-i ünnepélyünk	8
A hónap tanulója.....	9
A hónap könyve.....	10
Az én sportom.....	11
A márciusi ifjak útján.....	12
Ti mondtátok; A hónap vicce	13
Aktuális.....	14
Életképek	15

Gáborélet iskolai folyóirat

2022/23 (XI. évfolyam, 95. szám)

Főszerkesztő: Erdős Levente

Szerkesztők: Radák Sára 7.a, Kovács Bence 6.a, Máthé Csanád 7.a, Galambos Anna 8.a

Címlap és Életképek szerkesztő: Sarvasági Andrea

Kispesti Gábor Áron Általános Iskola

1196 Budapest, Nádasdy utca 98., Tel: 282-8739 email: nadasdy.gaboraron@iskola.kispest.hu

1196 Budapest, Fő utca 143. Tel: 357-3334 email: gaboraron@iskola.kispest.hu

honlapunk: <http://www.gaboriskola.edu.hu/>

facebook oldalunk: <https://www.facebook.com/kispestigaboraron>

Instagram oldalunk: <https://www.instagram.com/gaboriskola/>

Tavaszi

Eltelt az április, túl vagyunk a Húsvéton és a tavaszi szüneten, és a szeszélyes időjárás után már remélhetőleg hamarosan valóban itt az igazi tavasz, és közeleg a várva várt nyár. Bizony, nektek is gondolnotok kell az év végi bizonyítványra is, úgyhogy hajtsatok rá ebben az utolsó néhány hétben, hogy a nyarat egy arcokra mosolyt csaló, örömet okozó bizonyítvánnyal a kézben kezdhessétek! Természetesen ne feledjétek az utolsó havi versenyeket se, szerezzetek minél több dicsőséget magatoknak és a sulinak is! Szerencsére az elmúlt hónap is bővelkedett szép versenyeredményekben, melyekhez ez úton gratulálunk! Az „Aktuális” rovatban pedig meg is találjátok az eredményeket. Neves sztár adott interjút nekünk, a kézilabda válogatott kapusa, Székely Márton személyében. E havi lapszámunkban kiemelkedő szerepet kap a március 15-i megemlékezés, amely iskolai ünnepélyben és az egyik osztály helyszínbejáró kirándulásában nyilvánult meg, ezekről az eseményekről olvashattok és láthattok írásos- és képi beszámolókat is. De természetesen jelentkeznek a szokásos rovataink az „Ifi szemmel”, a „Régen volt, hogy is volt...”, „A hónap könyve”, „Az én sportom”, „A hónap tanulói” és természetesen a vicces „Ti mondtátok...” rovat is. Az év végi kirándulásokhoz jó időt, tanulásban pedig a végső hajrához sok erőt kívánunk Nektek!

Erdős Levente

IFI SZEMMEL

Demeter Dániel

Amikor még a Nádasdyba jártam, sok március 15-i ünnepségen vettem részt. Habár nem sokra emlékszem már. Nagyon szerettem, mikor egy osztályként dolgozhattunk együtt a feladatokon, amik éppen akkor voltak. Az előadások mindig élvezhetőek voltak, amiket más osztályok szerveztek, de volt szerencsém egyszer az előadók között is lenni. Én személyesen nagyon szeretem a magyar történelemnek ezt a részét, amely a küzdelemlről szól az elnyomó országgal szemben, csak sajnos nem sikerült a végkifejlet. De így szívesen emlékeztem meg a különféle programokkal, amik ezt dolgozták fel. Az egyik ilyen különleges március 15-i ünnepnapon egy forgószínpados, játékos vetélkedőn szerepeltek az osztályok. A szokványostól eltérő programnév még jobban izgalomba hozott minket, hogy vajon mit fogunk csinálni, és hogy ez az egész vajon, hogy fog kinézni. Az osztállyal helyszínről helyszínre jártunk, mint a márciusi ifjak, ahol különböző feladatokat oldottunk meg. Filmrészletekből kellett felismernünk történelmünk ezen szakaszát meghatározó eseményeket, illetve korabeli zenét is hallgattunk. Felolvasott történeteket is meghallgattunk, és az arra vonatkozó kérdésekre válaszoltunk. Ezen kívül országok zászlóit kerestük és rendeztük párba, és puzzle-ket raktunk ki. Végül kaptunk totó-feladatokat is. A helyszínek pedig nem egyszerű osztálytermek voltak, hanem a történelmi jelentőségű épületeinkké alakultak, így megtalálhatóvá vált számunkra az iskolán belül többek között a Pilvax, a Nemzeti Múzeum és a Landerer nyomda is. Ez egyszerre volt játék, tanítás és méltó megemlékezés.

RÉGEN VOLT, HOGY IS VOLT...

Sok idő telt már el azóta, amióta a Gábor Áron Általános Iskola először megnyitotta kapuit. Ahogy teltek az évek, úgy mentek és jöttek a diákok, akik közül a legtöbben még ma is szívesen emlékeznek vissza az itt töltött évekre. Ezúttal Zsmidsár Tímea, a Nádasdy utcai épület volt diákja mesélt nekünk.

Mikor járt ide, és ki volt az osztályfőnöke?

1982-1990-ig jártam ide. 1-4. osztályig Vajda Eszter, 5-8-ig Horváth Andrea volt az osztályfőnököm.

Mennyiben volt más akkoriban az iskola?

Új tornaterem akkor még nem létezett. Ami most az új tornaépület, az volt a hátsó udvar. Ott homokozó, hinta, mászóka és távolugró pálya is volt. A tanítás nem sokban változott. Én is napközis voltam, ott csináltam meg a leckét.

Milyen – ma már különlegesnek mondható – események voltak akkoriban az iskolában?

Kézilabdáztam akkoriban, versenyekre jártunk, de futóversenyek is

voltak. Az akkori években voltam kisdobos és úttörő is. Szép egyenruhát viseltünk. Fehér ing, kék nyakkendő a kisdobos és fehér ing, piros nyakkendő az úttörő. Köpenyt viseltünk az iskolában. A tankönyveket papírral vagy tapétával kötöttük be. Régebben őrsvezető is voltam. Kisebbeknek tartottunk órákat, megosztottuk tapasztalatainkat az alsós gyerekekkel.

Mely tanáraitra emlékszik vissza szívesen?

Vajda Eszter tanár néni volt a kedvencem. Kedves, aranyos és emberséges volt.

Miért szeretett ide járni?

Szép emlékem kötődik az iskolához. Szerettem az osztálytársaimat és a tanárait is. Akkoriban még felszabadult, boldog gyerekek voltunk.

A HÓNAP SZTÁRJA: Székely Márton

Józsa Anikó tanító néni jóvoltából sikerült interjút kérni a magyar kézilabda válogatott kapusával, a Tatabányán védő Székely Mártonnal. Tulajdonképpen ebben a városban vált ismert és elismert kézilabdakapussá, ekkortól lett az ország egyik legjobb kézilabdakapusa. Igen magas szinten űzi ezt a sportot a 194 cm magasra nőtt játékos, aki védett többek közt a Bajnokok Ligájában a Veszprémmel, de játszott Portugáliában és Macedóniában is. 2013 óta folyamatosan tagja a magyar válogatottnak, mellyel vb 5. helyezett lett. Készségesen válaszolt a kézis Kovács Bence (6.a) kérdéseire.

Mikor és hogyan került kapcsolatba a kézilabdával?

Általános iskolában ismerkedtem meg vele, 4. osztályos koromban. Testnevelés órán mutatták be nekünk, majd délutáni edzésekre lehetett jelentkezni, később a 18.kerületi Malév SC (PLER) sportolója lettem.

Mi szeretett volna lenni gyerekkorában?

A kézilabda megismerése után csak és kizárólag az lebegett a szemem előtt, hogy én is felnőttjátékos és magyar válogatott lehessenek. Ennek az álomnak éltem, így választottam középiskolát, és csak ez foglalkoztatott.

Mik voltak a kedvenc tantárgyai általános iskolában?

A történelem és a földrajz, valószínű azért, mert a tanár, aki tanította, nagyszerűen értett ahhoz, hogy mindezt prezentálja nekünk. Olyan mélységekig merültünk el, hogy nagyjából ezzel a tudással és jegyzetekkel tudtam leérettségizni mind történelemből, mind földrajzból.

Voltak-e iskolai csínytevései?

Próbáltam rendes diák lenni, így, ha csínytevést nem is követtem el, de néha puskáztam.

Kinek a hatására döntötte el, hogy a kézilabda lesz az útja?

Saját elhatározásom volt, a játék szeretete és élvezete vezetett ehhez. Természetesen sok támogatást kaptam a családom részéről és a korai edzőimtől.

Miért a kapus posztot játszik?

Először a kispályás focival ismerkedtünk meg. Első mérkőzésünkön hátvéd voltam, és gólt kaptunk. Egy olyan érzés kerített el, amit soha többet nem akartam érezni, hogy mást hibáztassak, illetve ne rajtam múljon, szívesen kipróbálnám magam, mint utolsó várvonal. A következő mérkőzésen kértem az edzőt, hogy hadd álljak be a kapuba. Élveztem, és voltak sikerélményeim is. Amikor egy évvel később megismertük a kézilabdát én tudtam belül, hogy ismét kapus szeretnék lenni, de az edző kipróbált szinte minden másik posztot, de én

hajthatatlan voltam, és csak a kapuba szerettem volna beállni.

Melyik volt a legemlékezetesebb, illetve legfájóbb mérkőzése?

Voltak és vannak nagy meccsek. Minden évből, egészen serdülő koromtól vannak élményeim, akár pozitív, akár negatív. Talán mindig a legfrissebbek a legfájóbbak, hiszen az idő sok mindent begyógyít vagy megszépít. Ennek tükrében nem tudok kiemelni egy-egy mérkőzést sem.

Van-e szerencsehozó tárgya mérkőzéseken?

Nincsen. Vannak szokásaim, amiket megszoktam kiskorom óta. Ezeket most is csinálom, nem babonából, vagy azért, mert úgy gondolom, hogy ettől fog jól sikerülni valami, csak ezek beégnek az emberbe.

Mi kell ahhoz, hogy valaki sikeres kézilabdázó legyen?

Munka. Ahhoz, hogy valaki elérjen a legmagasabb szintre, és ott is tudjon maradni, pedig rengeteg munka.

Ha lehetne egy kívánsága, mi lenne az?

Még 3 kívánság, és átruháznám a kisfiamnak, mert nekem megadatott az, hogy az álmomat élhessem, és már az ő boldogsága a legfontosabb.

Március 15-i ünnepélyünk

Mindig kiemelkedő jelentőséggel bír 1848. március 15. megünneplése. Ennek az évfordulónak, az évről évre való felelevenítése, az egyik legsarkalatosabb pontja a nemzeti identitásunknak. A magyar emberek számára ez a nap szimbóluma a szabadságnak, a fejlődésnek és a nemzeti összetartozásnak. Ez a dátum tetőzte be azt az időszakot, amelynek köszönhetően megszületett hazánk gyönyörű himnusza, hivatalossá vált a mai is használt piros-fehérvörös színű zászlónk, az országunk fővárosa Pozsony helyett Pest lett, illetve a magyar lett a hivatalos nyelv a latin helyett. Nagy formátumú emberek vettek részt a forradalomban, majd a szabadságharcokban, akiknek emlékét a mai napig őrizzük.

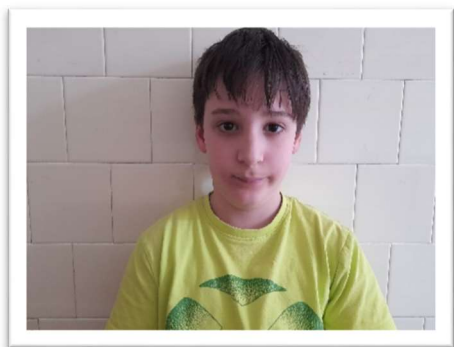

Így az elmúlt évekhez hasonlóan idén sem maradt el iskolánkban a március 15-i megemlékezés. Nagyon örültünk neki, hogy az előző évektől eltérően újra lehetett ünnepséget tartani az online- és osztályszintű megemlékezések helyett. Azt gondolom, így a legkisebbek is sokkal jobban meg tudják élni ennek az eseménynek a súlyát és jelentőségét. A műsort Mariann nénivel közösen tanítottuk be az 5. c és 6. c diákjainak. Mindannyian lelkesen vettek részt a próbákban tanítási időn kívül is. Mivel sokan szerepeltek a műsorban, sokszor nehéz volt a betegségek mellett a próbák megszervezése. Fontos cél volt, hogy dinamikus és látványos legyen a megemlékezés. Ezért igyekeztünk képek, videók vetítésével, illetve hanghatásokkal és zenékkal érdekesebbé tenni a műsorunkat. Sokat segített az iskola rendszergazdája, Péter bácsi ezeknek a megszerkesztésében.

Tornai Csongor bácsi

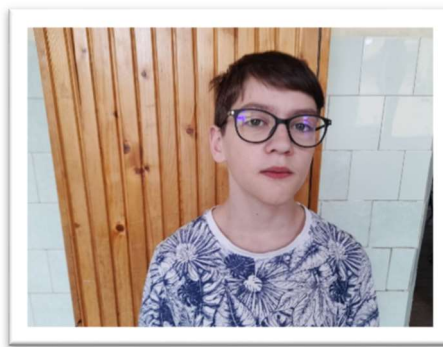
A hónap tanulói

márciusban

Molnár Péter 2.a

Azért kell tanulni, hogy okosodjunk, hogy okosak legyünk, hogy mindent ki tudjunk majd számolni az életben. Szüleim több kütyüidőt adnak, ha jó jegyeket kapok. Kedvenc tantárgyam a pingpong és a matematika. Délutánonként pingpongra és focira járok a suliban. A területi Zrínyi matematikai versenyen 11. helyezést értem el. Kicsit izgultam, az eleje könnyebb volt, a vége nehezebb a feladatoknak. De voltam már korábban mesemondó- és pingpong versenyen is. Szabadidőmben peonzázom, tévét nézek, kütyüzöm, focizom vagy a függőágyunkban hintázom. Ha nagy leszek, informatikus leszek. Azért szeretem ezt a sulit, mert jók a tanárok, nem annyira szigorúak, és jókat lehet az udvaron játszani.

Benedek Olivér 7.c

Azért fontos a tanulás, hogy jó eredményeket érjek el a felvételin, mert szeretnék bekerülni egy jó gimibe. Szüleim jó példát mutatnak azzal, hogy mindketten még most is képzik magukat a hivatásukban, és persze motiválnak még dicsérettel és programokkal év végén. Kedvenc tárgyait: matek, töri, fizika, tesi, angol. Délutánonként otthon szoktam edzeni. Minden évben megyek matematika versenyre, angol, történelem és K&H versenyekre is. Idén a kerületi angol kommunikációs versenyt megnyertem, és a Zrínyi egyéni matek versenyen XV. lettem. Szabadidőmben szeretek regényeket olvasni akár angolul is, társasozni, Rubik kockázni, s mint minden gyerek, én is szeretek kockulni. Felnőttként asztrofizikus szeretnék lenni, mert nagyon érdekel a csillagászat és a fizika. Szeretem ezt az iskolát, mert jó a hangulat, a tanárokon látszik, hogy szeretnek itt tanítani, és sok az iskolán kívüli program is.

A HÓNAP KÖNYVE

Terri Libenson: Páratlan Jaime

Ebben a könyvben a legjobb barátnő és a klikkesedés a téma. A kirekesztés, az értékek változása, a figyelemfelkeltés, a vágyakozás, szóval sok témát dolgoz fel egyszerre.

A hetedik osztály utolsó tanítási napján Jaime és Maya elgondolkodik azon, hogy kik az igazi barátaik. Jaime tudja, hogy valami nincs rendben szűk baráti körével. Az utóbbi időben kezdték kirekeszteni őt, és gúnyt űztek abból, ahogy öltözködik, abból, amiket szeret. Legjobb barátnőjére, Mayára legalább számíthat. Vagy mégsem? Maya egyre jobban haragszik Jaime-re, aki gyerekesnek tűnik a népszerű csoportjukat alkotó többi lányhoz képest. Úgy érzi, már semmi közös nincs benne és Jaime-

ben. Vajon „legjobb-barátnő” napjaik meg vannak számlálva?

Kedves kis történet a barátság értékéről, olyan, ami majdnem mindenkivel megtörtént vagy megtörténhetett már, hogy mi számít igazi barátságnak, és mi az, ami csak hamis.

A tinik végletekben gondolkodtak, ez is csak egy „átlagos” nap volt, de mennyi érzélem lett belesűrítve! Lányoknak mind más a személyisége, van, amit szeretnek, van, amit nem, van, amiben jók, és van, amiben nem. Ezzel a legtöbb tini együtt tud érezni szerintem.

A naplószerű sztori és a képregény is összefügg, jól kiegészítik egymást. A karakterek és az élethelyzetek teljesen reálisak. Ha kapunk még új történetet a lányokkal, az is biztosan nagyon érdekes lesz. Várom a folytatást! ☺

Radák Sára 7.a

AZ ÉN SPORTOM

Kovács Bence – kézilabda

A kézilabda az ókori Görögországból származik. Csapat sport, melynek lényege, hogy a két csapat egymás kapujába juttassa a labdát. A csapatot 6 mezőnyjátékos és egy kapus alkotja. A játék idő 2*30 perc (gyerekeknél 2*10-15-20 perc), a két félidő között 15 perc szünet van (gyerekeknél 10 perc). Fontosabb szabályai: labdával a kézben maximum háromszor lehet lépni, és lábbal tilos a labdához érni. Védőfelszerelésként jellemzően térdvédőt és fogvédőt hordanak a játékosok. Nagyon jó állóképességet igényel ez a sport, rendkívül gyorsan változik a játék képe, sosem unalmas a pályán lenni (gyors lerohanások, hirtelen irányváltások, váratlan indítások).

7 éve járok kézilabda edzésre, még óvodás koromban kezdtem el. Jelenleg a BVSC U 14-es csapatában játszom, szélső (jobb vagy bal) poszton. Egy héten háromszor vagy négyszer járok edzésre, attól függően, hogy a hétvégén van-e bajnoki forduló. Egy edzés 1-1,5 óra hosszú. Az edzés bemelegítéssel kezdődik, ennek során a kapusokat is bemelegítjük lövésekkel, majd erősítésként futás következik. Ezt

követik a taktikai/labdás feladatok. Edzés végén nyújtás következik, és végül megbeszéljük, mi volt jó/rossz az edzés során.

Azért szeretek kézilabdázni, mert gyorsan tudok futni a pályán, és látványos gólokat láthatok, vagy ha úgy alakul, szerezhetek is. Egy csapat akkor ütőképes, ha a csapaton belül a játékosok nem feltétlenül az egyéni akciókat keresik, hanem azt figyelik, hogy éppen melyik társuk kerül ziccer helyzetbe, és őt szolgálják ki a labdával.

Kovács Bence (6.a)

A márciusi ifjak útján

Március 15-ére emlékezve osztályfőnökünk, Levente bácsi kitalálta, hogy elmegyünk megnézni a március 15-i helyszíneket. Az egész osztály nagyon lelkes volt, és nem csak azért, mert aznap nem kellett tanulni. Mindenkit érdekelt, hogy milyen utat tettek meg a márciusi ifjak. Első állomásunk a Pilvax kávéház volt, ez egy kis utcaközben található. A kávéház már nem ugyanaz, mint volt anno, és picikét arrébb került, de tényleg üzemel. Az építészeti stílus nagyon korhű volt, úgy éreztem, mintha ott lettem volna, 1848-ban. Második állomásunk az orvosi egyetem volt, ahol toboroztak. Ezt már lebontották, így ennek csak a helyét tekinthettük meg, ami akkor elég nagy lehetett. Harmadik állomásunk a Jogi- és mérnöki egyetem volt, mai néven az ELTE Állam- és Jogtudományi Kar. Amikor mi ott voltunk, akkor nem voltak olyan sokan, de el tudtam képzelni, ahogy régen a terén gyülekezett a sok ember és diák, mert az egyetem előtti tér hatalmas. Maga az egyetem régi stílusú volt, és mindenhol diákokat láttunk. Negyedik állomásunk Landerer nyomdája volt. Nagyon szűk volt a járda, ezért csak oldalról néztük meg a három emeletes nyomdát, és láttuk azt a bizonyos ablakot, ahonnan dobálták ki a 12 pontot és a Nemzeti dalt, miután kinyomtatták. Volt az épületen egy emléktábla is, de ez a nyomda sajnos már nem üzemel, noha korábban több híres írónak a műveit itt nyomtatták ki. Ötödik állomásunk a Nemzeti Múzeum volt, akkor épp felújítottak, így egy része le volt zárva, de ahol Petőfi szavalt - a legenda szerint a Nemzeti dalt, történelmi források szerint a Szózatot - azt a helyét tisztán lehetett látni. Aki érdeklődik a magyar múlt után, annak ajánlom a Nemzeti Múzeumot. Hatodik állomásunk a Városháza hatalmas épülete volt. Őszintén, nem is hittem volna, hogy ez volt a Városháza, egy kicsit eltakarták a fák, az épület már sokkal kidolgozottabb volt. Itt megálltunk pihenni kicsit, és folytattuk az utat. Hetedik állomásunk a Helytartótanács budai épülete volt. Ez az épület egy olyan környéken található, ahol magas rangú személyek szoktak tartózkodni, ezért csendben kellett menni. Maga az épület teljesen beleolvadt a többi házba, de ez már jóval kisebb volt, mint a Városháza. Nyolcadik állomásunk Táncsics börtöne. Ez volt az a pont, ahol már elfáradtunk, és volt egy-két lábfájásos sérültünk, de mindenki folytatni akarta az utat. A Helytartótanácsból nem messze volt található a börtön, ide zárták az írókat, politikusokat, akik nyíltan beszéltek az akkori rendszer hibájáról. Kossuth is itt raboskodott. Kilencedik, utolsó állomásunk a Nemzeti Színház egykori épülete volt. Mindenki élvezte ezt a kirándulást, Levente bácsi mindenütt izgalmas és érdekes információkat osztott meg velünk.

Máthé Csanád (7.a)

TI MONDTÁTOK...

„Nevezetes szélességi körök: Egyenlítő, Baktérítő, Rákkeltő...”

„A termő magházában van a magkezdemény...” (magkezdemény helyett)

„A felnőttkor és az öregkor után jön az agykor...” (aggkor helyett)

A HÓNAP VICCE

„- Hány órát alszol egy nap Pistike? – kérdezi az iskolaorvos.

- 2-3 órát – válaszolja Pistike.

- Az nagyon kevés.

- Igen, tudom, de mind az 5 órán nem merek aludni....”

Galambos Anna 8.a

Aktuális

Versenyeredmények:

*Asztalitenisz Budapesti Iskolai
Csapatbajnokság:*

Dió Mihály (8.a) és Bakos Viktória
(7.a) - **2. helyezés**

Nguyen Doan Than Dat 'Dávid' (7.a) és
Bálint Natália (7.a) - **4. helyezés**

*A Kispesti Gábor Áron Általános Iskola
nyílt matematika versenyének
eredménye:*

1. Tortosa Rubert Lucas (4.b)
2. Irzikovszki Gábor (4.a)
3. Karászi Dávid (4.a)
4. König Ádám (4.b)
5. Lakócai Zsombor (4.b)

Varázsceruza kerületi rajzverseny:

Simon Aliz Marianna (7.b) – **2. hely**

*A Zrínyi területi matematikai versenyen
ismét iskolánk kapta meg a Zrínyi-
kupát!*

Várhegyi Dalma (8.c) - **2. helyezés**

Molnár Péter (2.a) - **11. helyezés**

Nász Maja (8.c) - **14. helyezés**

Czap Roland (5.c) és Benedek Olivér
(7.c) - **15. helyezés**

Angol kommunikációs kerületi verseny:

Szeiler Nóra (5.c) - **1. helyezés**

Benedek Olivér (7.c) - **1. helyezés**

Kovács Krisztián (6.c) - **3. helyezés**

